

Γιατί μισούν θανάσιμα την Ελληνική Οικογένεια;

Γράφει η Δρ. Πατρίσια Ρίακ (Κυριακίδου)
Κοινωνικός Ανθρωπολόγος της Ελληνικής
Κοινωνίας, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου,
τμήμα Ανθρωπολογίας Montclair State
University, New Jersey, US.
Στέλεχος Εθνικού κόμματος «Ελληνες»

«Στο Διάολο η Οικογένεια
Στο Διάολο και η Πατρίς
Η Ελλάδα να φοφήσει
Να ζήσουμε εμείς»

Το σύνθημα αυτό που τους τελευταίους μήνες κυριαρχεί σε όλες τις συγκεντρώσεις των Αριστερών και έχει γραφτεί με μεγάλα γράμματα σε πολλούς τοίχους της Αθήνας είναι ο απόλυτος κομμουνιστικός αυτοπροσδιορισμός: Να στείλουμε την Ελληνική Οικογένεια και το Έθνος στην Κόλαση για να ζήσουν μόνο όσοι είναι κομμουνιστές. Να ζήσουν εκείνοι που οριοθετούνται από μια απεχθή πολιτική θεωρία και θέλουν την απουσία της οποιασδήποτε τάξης μέσα στην Κοινωνία. Ωστόσο, αυτό που οι κάθε λογής αναρχοαριστεροί αδυνατούν να καταλάβουν είναι το εξής: Η πιο κοινή και καθολική πτυχή για μια Κοινωνία, δεν είναι ο λατρεμένος τους Κομμουνισμός, αλλά η Οικογένεια που αυτοί μισούν.

Η οικογένεια είναι αυτό που ονομάζεται «βασικό ίδρυμα» και λειτουργεί, όπως και ο ορίζοντας, οριζόντια για να υποστηρίξει όλα τα άλλα ιδρύματα, όπως η υγειονομική περίθαλψη και η εκπαίδευση, τα οποία στέκονται κάθετα. Στην Ελλάδα, ο πίο διαδεδομένος αυτοπροσδιορισμός δεν είναι η Πολιτική αλλά η Οικογένεια. Η πολιτική αναγνώριση έρχεται μετά την αναγνώριση της εργασίας, η οποία έρχεται πίσω από τον ισχυρότερο αυτοπροσδιορισμό που είναι η οικογένεια κάποιου. Ακόμη και κατά την διάρκεια των μαζικών μεταναστεύσεων από τα χωριά προς τις πόλεις μέχρι το 1971, η ανεξάρτητη οικογενειακή εργασία αντιπροσώπευε περίπου το 93% του ενεργού αγροτικού εργατικού δυναμικού της Ελλάδος. Αν και πάνω από 1.500.000 αγρότες εγκατέλειψαν την ύπαιθρο εκ των οποίων οι 900.000 μετανάστευσαν στη Γερμανία και άλλοι 600.000 άνθρωποι μετανάστευσαν στις πόλεις με το 1/3 της αγροτικής οικονομίας να έχει χάσει εργαζόμενους, η οικογενειακή επιχείρηση παρέμεινε σταθερή και μέχρι το 1970 τα γεωργικά προϊόντα αυξήθηκαν κατά 50%.

**Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ
ΣΤΑ 400 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ**

Η αγροτική οικογενειακή επιχείρηση δείχνει μια εντυπωσιακή ικανότητα προσαρμογής, διατηρώντας - σε κοινωνικό επίπεδο - την παραδοσιακή δομή συγγένειας μέχρι σήμερα, παρόλο που πολλοί περισσότεροι Έλληνες έχουν μεταναστεύσει σε μεγάλες ελληνικές πόλεις και δεν εργάζονται σε οικογενειακές εκμεταλλεύσεις. Αυτό δεν έχει επηρεάσει την αξία τους για τη διατήρηση της παραδοσιακής ελληνικής οικογενειακής δομής, η οποία παραμένει ο ισχυρότερος θεσμός όλων των θεσμών της Ελληνικής Κοινωνίας. Ο Ελληνισμός, μετά από 400 χρόνια δουλείας υπό την κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, συνεχίζει να ενισχύει την αξία της οικογένειας, παρόλο που πολλές οικογένειες έχουν μεταναστεύσει στις πόλεις. Παρ' όλα αυτά, συνεχίζουν να διατηρούν την ισχυρότερη αξία τους στην Ελληνική Κοινωνία που είναι η συνοχή της Ελληνικής Οικογένειας.

Οι «υβρίζοντες κομμουνιστές» είναι μέρος της πολιτικής αυτοπροσδιορισμού που είναι πολύ λιγότερο σημαντική από τον αυτοπροσδιορισμό στην οικογένεια κάποιου. Ο λόγος για τον οποίο υπάρχει ο ισχυρότερος αυτοπροσδιορισμός στην οικογένεια οφείλεται στο ότι η προέλευση ενός ανθρώπου εξακολουθεί να είναι σημαντική. Ασχέτως αν οι άνθρωποι μεταναστεύουν εντός ή εκτός Ελλάδας, η οικογένεια θα είναι πάντα σημαντική λόγω της πρωταρχικής αξίας που αποδίδεται στην «προέλευση» ή από πού προέρχεται μια οικογένεια.

Και ήταν πάντα έτσι από το αρχαίο παρελθόν μας μέχρι την Εθνική Ανεξαρτησία του 1821.

Η οικογένεια και η αξία της «προέλευσης» έχει δημιουργήσει μια ώριμη κουλτούρα που διακινείται μέσω της οικογένειας ως ένας σταθερός και διαρκής θεσμός. Στη συνέχεια, η οικογενειακή ταυτότητα δημιουργεί αυτό που οι «υβρίζοντες κομμουνιστές» αποκαλούν «Πατρίς». Ο αυτοπροσδιορισμός στην οικογένεια κάποιου είναι ο πρόδρομος της αυτοπροσδιορισμού σε μια εθνική καταγωγή. Και είναι η εθνική αναγνώριση που κάνει τους κομμουνιστές να "καταριούνται" τους πατριώτες με τον τρόπο που το κάνουν. Η σημαντικότερη πολιτιστική αντίληψη που συνδέεται με την οικογένεια είναι η «τιμή» και σχετίζεται έντονα με τις Ελληνίδες και τη θέση και τη συμπεριφορά τους μέσα στην Ελληνική Οικογένεια. Το σύμπαν των ηθικών αξιών προέρχεται από τη σύλληψη της τιμής.

**Ο ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ «ΚΟΥΜΠΑΡΙΑΣ»**

Η οικογένεια ορίζει επίσης μια άλλη πτυχή του Πολιτισμού, που συνδέεται με την κληρονομιά: Οι γιοι κληρονομούν οικογενειακή γη και οι κόρες λαμβάνουν προίκα. Οι κόρες συνήθως φροντίζονται πρώτα. Η στενή εγγύτητα της οικογένειας με τη θρησκεία παρατηρείται επίσης στην πνευματική οικογένεια που συνδέεται στενά με την οικογένεια εθνοτικής καταγωγής. Στην πραγματικότητα και οι δύο δημιουργούνται μαζί ταυτόχρονα. Η πνευματική οικογένεια που δημιουργείται με την οικογένεια εθνικής καταγωγής θεωρείται τόσο ως οικογενειακός όσο και ως πνευματικός ρόλος. Και παράδειγμα αυτού είναι ο κουμπάρος και η κουμπάρα που είναι γαμήλιοι χορηγοί και προσθέτουν τιμή και φήμη στο νέο νοικοκυριό καθώς και ο νονός με την νονά που είναι νονοί για τα παιδιά του σπιτιού και που συνδέουν τα παιδιά με το να γίνουν χριστιανοί. Χωρίς νονό/νονά, το παιδί δεν μπορεί να κάτονομαστεί εν Χριστώ και χωρίς όνομα δεν μπορεί να είναι μέλος της Ελληνορθόδοξης Κοινωνίας.

Τα ονόματα των παιδιών δίνονται συνήθως για να τιμήσουν έναν παππού ή μια γιαγιά ή άλλα μέλη της οικογένειας. Συνήθως τους δίνονται τα ονόματά τους για να αντικατοπτρίζουν την ελληνορθόδοξη ιερή παράδοση ή για να τιμήσουν τους Αρχαίους Έλληνες Θεούς πριν βαπτιστούν. Η πνευματική συγγένεια στα «αδέλφια του σταυρού» ή «σταυροπαιδιά» τους απαγορεύει να παντρευτούν μεταξύ τους. Τα πνευματικά αδέλφια που δημιουργούνται από αυτές τις πνευματικές συνδέσεις θεωρούνται ίδια ακριβώς με τα βιολογικά αδέλφια. Αυτό δείχνει επίσης πόσο σημαντική είναι η πνευματική συγγένεια με τον Ελληνικό Πολιτιστικό Κώδικα. Μπορεί επίσης να υπάρξει μια συνεχής πνευματική σύνδεση με την οικογένεια, όταν ο κουμπάρος /κουμπάρα για παράδειγμα, γίνει νονός/νονά στο πρώτο-γεννημένο παιδί. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι «υβρίζοντες κομμουνιστές» στέλνουν στην Κόλαση τόσο την εθνοτική όσο και την πνευματική οικογένεια.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΙΣΟΥΝ ΕΞΙΣΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ;

Γιατί, άραγε, οι «υβρίζοντες κομμουνιστές» δεν στέλνουν και τις πολιτικές οικογένειες της Αριστεράς στην Κόλαση; Μεγάλες πολιτικές οικογένειες όπως η οικογένεια Μητσοτάκη που έχουν χρησιμοποιήσει την Πολιτική για να τοποθετήσουν μέλη της οικογένειας σε πολιτικούς ρόλους και που αποδεικνύουν ότι ο θεσμός της οικογένειας είναι πιο σημαντικός από την ίδια την πολιτική του θεσμού. Στην οικογένεια Μητσοτάκη υπάρχουν δύο πρωθυπουργοί που ήταν πατέρας (Κωνσταντίνος) και γιος (Κυριάκος), και μια κόρη + αδελφή (Ντόρα) που ήταν Υπουργός Πολιτισμού και στη συνέχεια υπουργός Εξωτερικών. Ο γιος της, Κωνσταντίνος Μπακογιάννης, υπηρετεί σήμερα ως Δήμαρχος Αθηναίων. Ιδού μια πολιτική αυτοκρατορία που δημιουργήθηκε για την «οικογένεια.»

Υπάρχουν και αρκετές πολιτικές οικογένειες στην Αριστερά, όπως η οικογένεια Παπανδρέου, όπου 3 γενιές ανδρών ήταν πρωθυπουργοί: Από τον Γεώργιο Παπανδρέου μέχρι τον γιο του Ανδρέα και μέχρι τον εγγονό του Γιώργο. Αν η οικογένεια θεωρείται σημαντική εδώ για τη δημιουργία πολιτικών δυναστειών, γιατί δεν την βρίζουν οι κομμουνιστές; Φαίνεται να είναι ιδεολογικό το θέμα και όχι οικογενειακό, δηλαδή τελικά ανθελληνικό. Μάλλον προφανές.

Ο λόγος για τον οποίο υπάρχει αυτή η πολιτική προοπτική είναι μια προσπάθεια να απαλλαγεί η Ελληνική Κοινωνία από τα «χριστιανικά» παιδιά της ή πιο συγκεκριμένα από τα παιδιά της. Και ένας σημαντικός τρόπος με τον οποίο το κάνει αυτό η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι μέσω της παράνομης μετανάστευσης. Χρησιμοποιεί το χαμηλό ποσοστό γεννήσεων στην Ελλάδα για να απαλλαγεί από τα «ελληνορθόδοξα» παιδιά, επιτρέποντας σε εκατομμύρια μουσουλμάνους παράνομους μετανάστες να εισέρχονται στην Ελλάδα, να γεννοβολούν ασυστόλως, ώστε να δημιουργήσουν τις μουσουλμανικές οικογένειές τους με την πάροδο του χρόνου.

**ΜΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΑΤΡΕΙΣ
ΤΗΣ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΤΗΤΟΣ**

Αυτή η προοπτική παρατηρείται και με την Πρόεδρο Σακελλαροπούλου που δεν στήριξε τα Ελληνοπούλα και τις οικογένειές τους με το Παιδικό Ταμείο της UNICEF. Το γεγονός ότι τα παιδιά που συνόδευσαν τον Δήμαρχο Μπακογιάννη στην Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία των 17 λεπτών που έγινε στον Λυκαβηττό με τον Σάκη Ρουβά για το νέο έτος 2022 δεν ήταν Ελληνοπούλα αλλά «προσφυγόπουλα» της «Κίβωτού του Κόσμου» εξηγεί αυτή την προοπτική. Αυτή η αριστερή «επιμονή» για «πολυπολιτισμικότητα» της Ελληνικής Κοινωνίας δεν γίνεται από φιλανθρωπία ή «ανθρωπιστική ανοχή». Αποτελεί την Αριστερή απάντηση σε μια μισαλλοδοξία για τον Ελληνικό Πολιτισμό, στον οποίο η θρησκεία διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο για όσους είναι Έλληνες Ορθόδοξοι. Είναι μια απάντηση στην προσπάθεια δημιουργίας μιας μη Ελληνικής πατρίδας, που θα στρέφεται εναντίον εκείνων που αυτοπροσδιορίζονται ως μέρος μιας πολιτισμικά αναδυόμενης Ελληνικής Ομάδας.

ΑΣ ΤΟ ΠΟΥΜΕ ΑΝΟΙΧΤΑ: Οι πάσης φύσεως κομμουνιστές θέλουν να στείλουν στην Κόλαση την Ελληνική Οικογένεια και το Έθνος που ο Ελληνικός Λαός δημιούργησε, έτσι ώστε αυτοί, οι κομμουνιστές, να μπορούν να ζήσουν ευτυχισμένοι...

ΕΡΩΤΩ: Με ποιά λογική αποκαλούν «μεταρρυθμιστικό κίνημα» αυτή την συστηματική εκτόπιση και εξόντωση των παραδοσιακών Ελλήνων; Ο Πολιτισμός δεν χρειάζεται «μεταρρύθμιση» Για κακή τους τύχη, ο θεσμός της Οικογένειας εξακολουθεί να είναι ο ισχυρότερος αυτοδιοικούμενος θεσμός στον Ελληνικό Πολιτισμό...